

Lag om ändring i lagen (1964: 167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare;

utfärdad den 13 december 1984.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1964: 167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare

dels att nuvarande 13 och 14 §§ skall betecknas 19 §,

dels att den nya 19 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas sex nya paragrafer, 13–18 §§, av nedan angivna lydelse.

13 § Kan ett barn misstänkas för att före femton års ålder ha begått ett brott får utredning rörande brottet inledas

1. om en utredning kan antas ha betydelse för att avgöra behovet av socialtjänstens insatser med avseende på barnet,

2. om det behövs för att klarlägga om någon som har fyllt femton år har tagit del i brottet,

3. om det behövs för att efterforska gods som har åtkommit genom brottet, eller

4. om det annars är av särskild vikt att en utredning äger rum.

Har barnet inte fyllt tolv år får utredning inledas endast om det finns synnerliga skäl.

Barnets vårdnadshavare och socialnämnden skall omedelbart underrättas om att en utredning har inletts. Underrättelse till vårdnadshavaren får dock underlåtas, om det finns särskilda skäl mot en underrättelse.

14 § Bestämmelserna om förundersökning i 23 kap. 3 §, 4 §, 6–12 §§, 13 § första stycket och andra stycket andra och tredje meningarna, 14 §, 17 §, 18 § andra stycket, 19 §, 21 § och 24 § rättegångsbalken skall i tillämpliga delar gälla beträffande sådan utredning som avses i 13 §.

15 § Under utredning som avses i 13 § skall, om hinder inte möter, företrädare för socialtjänsten närvara vid förhör med barnet.

Innan socialnämnden har yttrat sig angående betydelsen av en utredning enligt 13 § första stycket 1, får utredningen inte omfatta annan åtgärd än förhör med barnet. Om brottsmisstanken kvarstår efter förhöret, skall protokoll över detta omgående sändas till socialnämnden.

16 § Har ett barn före femton års ålder begått ett brott på vilket fängelse skulle ha kunnat följa och anträffas barnet på bar gärning eller på flykt från brottsplatsen, får barnet gripas av envar. Om en enskild person har gripit barnet, skall barnet skyndsamt överlämnas till närmaste polisman.

Polismyndigheten eller åklagaren skall omedelbart besluta om barnet skall frigges eller hållas kvar för förhör.

17 § Är ett barn misstänkt för att före femton års ålder ha begått ett brott får, om det finns särskilda skäl, beslag, husrannsakan och kroppsvisitation enligt bestämmelserna i 27 och 28 kap. rättegångsbalken företas mot barnet. Vad som i 27 kap. 7 och 8 §§ sägs om åtal och om verkan av att åtal inte väcks skall i stället avse bevistalan och talan om förverkande samt verkan av att sådan talan inte väcks. Tvångsmedel som avses i 24–26 kap. rättegångsbalken får inte användas.

18 § Har en utredning inletts med stöd av 13 § första stycket 1, skall sedan utredningen har avslutats protokoll över denna så snart som möjligt sändas till socialnämnden.

19 § Misstänks ett barn för att före femton års ålder ha begått ett brott får åklagare, om det krävs ur allmän synpunkt, efter framställning av socialnämnd, länsstyrelse eller vårdnadshavare för barnet, begära prövning hos domstol huruvida barnet begått brottet (bevistalan).

Vid bevistalan tillämpas bestämmelserna beträffande allmänt åtal för brott, för vilket är stadgat fängelse i mer än ett år. I fråga om tvångsmedel gäller 17 §. Sådan rättegångskostnad som avses i 31 kap. 1 § rättegångsbalken skall statsverket stå för.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1985.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Peter Löfmarck
(Justitiedepartementet)

